

ת"פ 54025/08 - מדינת ישראל נגד רון הררי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 19-08-54025 מדינת ישראל נ' הררי

בפני כבוד השופטת - נשיאת עינת רון
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד רון הררי
נאשם

החלטה

לפני בקשה המבקשת להורות על ביטול כתוב האישום כנגדו, בטענה של הגנה מן הצדק - בעילה של אכיפה בררנית ואפליה.

בין היתר טוען הנאשם כי היה על המ雅思ימה לעורר עמו הסדר מותנה ולא להגיש כתוב אישום, שכן הוא נעדר עבר פלילי, האירוע חרג ברגע חייו, הוא שיתף פעולה בחקירה ולקח אחריות על חלקו.

רקע ועובדות:

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה שוטר - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, פגיעה - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין וUBEIRA של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתוב האישום, ביום 18/7/26, בשעות הערב, התקיימה הופעה ב"לייב פארק" ראשון לציון, אליה הגיעו בני נוער רבים ביניהם המתلون, כמו כן הנאשם, בחורה ובחור נוספת.

עובר להופעה, צרכו הנאשם, והשניים הנוספים משקאות אלכוהוליים.

בתאריך הנΚוב לאחר השעה 23:00, המתلون וחברו עמדו בשורה הקדמית לבמה והנ禀 וחבריו עמדו מאחוריהם. לאור המופיע, הפריעו הנאשם והבחורה למאתلون ולأنשיים שעמדו סביבם. המתلون ביקש מהם להפסיק לדוחוף אותו. בתגובה לכך, הנאשם והבחורה החלו לกดף את המתلون וחברו, והנ禀 התקרב למאתلون.

כתגובה קרא המתلون בבקשתה לעזרה למאבטח (להלן: "**מאבטח 1**") וזה התקרב על מנת לעזור את הנאשם ממשעיו. בו בזמן ביקש במכשיר הקשר שישלחו מאבטחים נוספים לסייע לו.

המאבטחים (להלן: "**מאבטח 2**") ו- "**מפקד האירוע**" הגיעו יחד עם שוטר (להלן: "**השוטר**") לסייע למאבטח 1. השוטר ביקש מהנ禀 יצאת מהקהל אך הנאשם התנגד. כאשר התבקש הנאשם בשנית לעזוב עם המאבטחים החל להתנגד ולהתפרק וניסתה להימלט אל תוך הקהל.

או אז, מבטח 2, מפקד האירוע ומабטח נסף החזיקו בנאשם על מנת להשתלט עליו ואזקנו אותו בידו וברגלו.

בתגובה, הנאשם גידף את השוטרים, היכה באמצעות אגרוףו בגופו של מפקד האירוע ונשך את השוטר ברגלו ובאגודל השמאלי.

כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו חבלות לשוטר ברגלו ובאגודל, השוטר נלקח לחדר רפואי נזקק לטיפול רפואי ולנטילת אנטיביוטיקה.

טענות הנאשם:

לטענת הנאשם, המאשימה סירבה להעביר את עניינו להלין של הסדר מותנה. מדובר בנאשם, שעדר עבר פלילי, כשהAIROU הינו חריג בכך. הוא שיתף פעולה בחקירות המשטרתית ונטל אחריות על חלקו, מנגד התנהלות המשטרת באירוע זה אינה בהכרח רואה.

כתב האישום לא מגלה את דרך ההתנהגות של השוטרים כלפי הנאשם, עת הרימו אותו והוציאו מהמקום, התקיפות המיוחסות לנאשם, לא נעשו בכונת מכוון לפגוע אלא מתוך ניסיון נואש של אדם להשתחרר מחזיטת השוטרים, כאשר כלל לא הבין מדוע השוטרים אוחזים בו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי כתב האישום לא מתאר את ההתנהגות השוטרים, עת חשדו כי הנאשם בעל נתיות הומוסקסואלית ושאלו אותו האם נשא של מחלת האידס.

לטענת הנאשם, מעיון בהסדרים מותנים שמשמעותם ברשות, בעליים כי במקרה תקיפה חמורים יותר, העבר עניינם של הנאים למתווה של הסדר מותנה.

הנאשם בבקשתו הפנה למספר תיקים בהם הופנו נאשמים להלין של הסדר מותנה. לדידן, המקרים אותם פרט מלמדים כי אף בעניינו היה ראוי להעביר את עניינו של הנאשם למתווה של הסדר מותנה.

הנאשם עומד בכל התנאים הנדרשים לקיומו של הסדר מותנה:

- א. החשוד הודה בעובדות המהוות עבירה.
- ב. לחשוד אין עבר פלילי בחמש השנים האחרונות.
- ג. לחשוד אין חקירות או משפטים פליליים תלויים ועוודדים באותה רשות, לפי העניין, שאינם חלק מההסדר.
- ד. נטילת אחריות גם בחקירה במשטרת.

בית המשפט הדן בהלין פלילי מוסמך לדון בטענות בדבר פגמים שנפלו בהגשת כתב אישום וכי החלטות מנהליות של המאשימה נתונות לביקורת בכלים מנהליים על ידי בית המשפט.

לטענת ב"כ הנאשם, כדי להוכיח אפליה, אין הכרח בהוכחת מניע פסול, די בהוכחתה של תוכזהה מפללה.

עמוד 2

טענות המאשימה:

בהתאם לסעיף 149(10) לחס"פ, טענת הגנה מן הצדק נועדה למנוע מקרים בהם "הגשת כתוב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתרה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

לטענת המאשימה, לא כל מעשה נפסד שעשו רשות החוקרים או המאשימה, יש בו כדי להצדיק ביטול כתוב אישום מוטמי הגנה מן הצדק.

לטענת המאשימה, הנאשם מואשם בתקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. עבירה תקיפה שוטר היא עבירה מיוחדת במובן זה שמהד גיסא אינה פשע ומайдך גיסא קבוע בצדיה המחוקק עונש מאסר חובה. לטעמה של המאשימה, הוראות החוק המובאות כאן בהערת שלדים מחייבות בחינה מדויקת במיוחד של האפשרות לעורוך הסדר מותנה, וזאת שני טעמים.

הטעם הראשון הוא ה"סתירה" בין הוראה המחייבת הטלת מאסר לבין האפשרות לקיום הסדר מותנה אך ורק במקרים בהם עדמת התביעה לעונש אינה עולה כדי מאסר (בעבודות שירות או אחריו סורג ובריח).

הטעם השני הוא הקניית הסמכות לבית המשפט לקבוע את אותם מקרים מיוחדים בהם ניתן יהיה להסתפק בעונש מאסר שהוא כולם צופה פני עתיד.

לטענת המאשימה, סנקציה מנהלית שאינה עולה בקנה אחד עם הטעמים לעיל תהיה מקלת וכמעט בניגוד לעמדת המחוקק, באופן שומר לקרים נדירים, ולא כפי שמתקיים בתיק זה.

עוד טענת המאשימה, כי הנאשם אינו עומד בתנאי הסף הנדרשים לסגירת תיק מותנה, שכן טובע רשאי לסגור תיק בהסדר, בין היתר שעה שהעונש המתאים לחשוד, אינו כולל מאסר בפועל (לרבבות עונש של עבודות שירות). לעומת העונשית של המאשימה, היא לעונש מאסר בפועל, עונשה אשר תואמת את מתחם העונשה שאושר בבית המשפט העליון (רע"פ 1643/16).

המאשימה אינה חולקת על טענת הנאשם שלפיה ישנים תיקים שעוניים בעבירה הרלוונטית, בהם נערכו הסדרים מותניים, ואולם, אין בעובדה זו כדי לקבוע שיש לעורוך הסדר גם בתיק זה, שכן ישנים גם תיקים רבים בהם נאשמים הוועדו לדין בעבירה זו.

זאת ועוד, הפניתה הנאשם להליך של הסדר מותנה אינה זכות הקניה לו, אלא נתונה לשיקול דעת המאשימה והיא פרי שקלול נתונים מגוונים הקשורים בעבירה עצמה, נסיבותה ונסיבות הנאשם. על פי החוק טובע "רשאי" לא לעמוד לדין חשוד, קרי לתביעה נתון שיקול הדעת בשאלת האם להוציא לחשוד הסדר מותנה או להחליט כי יש להעמידו לדין.

לטענת המאשימה, אין ראוי כי התייחסו יסתיים בהליך מותנה: מדובר בנאשם שבמהלך ערב אחד, היה מעורב באירוע בו נכחו שלושה מעורבים - מתلون, מבטח ושוטר. כמו כן, הנאשם תקף שוטר ומבטחה, כך שהכח באמצעות אגרוף בבטנו של המבטח (מפקד האיורע) ונשר את השוטר השני בשני מקומות ברגלו ובאגודלו. כתוצאה לכך, השוטר נדרש לטיפול רפואי.

המאשימה סבורה כי נסיבות התייחסים אליהם הפנה הנאשם שונות מהקרה שלפניו, ואין בהם כדי להצביע על אכיפה

בררנית, שכן בכל יתר המקרים, לא מדובר באירוע של מספר מעורבים, לא מדובר על תקipaת שני אנשי אכיפה - שוטר ומabitח, באמצעות אגרוף ונשיכות גם יחד ואין מדובר בשוטר שנזקק לטיפול רפואי כפי בענייננו.

אין בהתנהלות המאשימה, משום פגיעה חריפה בתחשות הצדק וההגינות המצדיקה את ביטול כתוב האישום, כפי שטוען ב"כ הנואם.

שים קולי המאשימה אינם חריגים ממתחם הסבירות ואין נוגדים את תחשות הצדק וההגינות. החלטת המאשימה אינה עניינית וمبرוסת על מדיניות האכיפה של התביעה במקרים מסווג זה.

אי היutrות המאשימה לקיום הסדר מותנה, אפילו אם הנואם עומד בתנאי הסוף (מה שכאמור אינו חל במקרה זה), אינה יוצרת עצמה עילה להטעבות בית המשפט הנכבד.

באשר לטענת ב"כ הנואם, כי ישנה אי בהירות בהנחהות המאשימה בקביעת קритריונים אחידים באשר להעמדה לדין בעבירות דומות, טענה המאשימה כי חזקת התקינות המנהלית עומדת לזכותה. לפיכך, שעה שהוסבו מה השיקולים והנסיבות שעמדו נגד עינה של התביעה, יש לדחות גם טענה זו.

דין והכרעה:

הבסיס המשפטי לטענת הגנה מן הצדק מעוגן בסעיפים 149 (10) ו- 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982.

נראה, כי אין מחלוקת בין הצדדים, על כך שבית המשפט הדיון בהליך פלילי, מוסמך לדון בטענות בדבר פגמים שנפלו בכתב האישום וכי החלטות מנהליות של המאשימה, נתונות לביקורת בכלים מנהליים על ידי בית המשפט הדיון בהליך הפלילי (בג"ץ 9131/05 ניר עם כהן יركوت אגודה שיתופית קלאית נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (ניתן ביום 13.6.2006); בג"ץ 6887/13 קניאס נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנובו] (ניתן ביום 14.1.2012); בג"ץ 1382/13 פלוני נ' בית המשפט המחוזי בחיפה [פורסם בנובו] (ניתן ביום 27.2.2013).

סעיף 62 לחס"פ מעניק לרשויות התביעה, שיקול דעת אם להעמיד לדין אדם אם לאו - שיקול דעת היוצר קשת אפשריות סבירות. כאשר, הרשות נדרשת לפעול בשווין, גם בגדרי שיקול הדעת. השווין אינו טכני, פרשנות נבדלות זו מזו במאפייניה ובנסיבותיה.

התביעה היא בעלת הסמכות בנושא העמדה לדין ומשכך הדיון וההלכה הפסוקה מתיירים לרשות מרחב תמרון רחב בהיבטים הנוגעים לאכיפה הפלילית, בכפוף לכך שהתוועע קיבל החלטתו תוך שיקול השיקולים הרלוונטיים, תוך בחינת האינטרסים והערכיהם השונים ואלה בלבד ושפעל בתום לב, הגינות ללא הפליה ובסבירות.

ההחלטה זו מצריכה מומחיות, ניסיון ומקצועיות הנתונים לרשות התביעה.

סעיף 67 א(ד)(1) לחס"פ (א)(ד)(1) קובע את האפשרות לסגור תיק נגד חדש בהליך של הסדר מותנה. הליך זה, הינו

הסכם בין הטעיה לחשוד, לפיו החשוד מודה בביצוע עבודות המהוות עבירה, ומחזיב לכך את התנאים שפורטו בהסדר, וזאת כנגד התביעות התובע להימנע מהגשת כתוב אישום וסגירת התקיק שנפתחה כנגד החשוד (הנחיה היועם"ש 4.3042 - תיקון 66 לחס"פ).

להלן של הסדר מותנה, נועד לחול במקרים של עבירות קלות, או עבירות שבוצעו בנסיבות מקלות הנוגעות לחשוד שביצע את העבירה. בדברי ההסביר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון 61) (הסדר לסגירת תיק מותנית), התשס"ט 2008). ההסדר מאפשר דרך חלופית להעמדת חשוד לדין פלילי.

למעשה, ההחלטה אם לעורך הסדר מותנה אם לאו, היא נדבר של החלטת הטעיה בשאלת העמדת חשוד לדין או הימנעות מכך. לרשות הטעיה שיקול דעת עצמאי, לצד - הביקורת השיפוטית על מגנון קבלת ההחלטה הוא מצומצם ומתרחש בעיקר על שאלות הנוגעות להגינותו ויושר, תום לב, טוהר מידות, נגד עניינים וכדומה. ב ביקורת על ההחלטה בדבר העמדה לדין, בית המשפט צריך להפעיל "מידת רישון כפולה ומכופלת" (בג"ץ 5675/04 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 19.8.04)).

סעיף 67א(ב) לחס"פ, קובע כי טובע רשאי להציג לחשוד הסדר אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יש בו כדי לענות על העניין לציבור. סעיף 10 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה (הנחיה 4.3042) שעניינה: "**נווהל והנחיות להפעלת תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 - הסדר מותנה**" הנחיה מעודכנת ליום 6.9.17 (להלן: "**הנחיה המאוחרת**") קובע כהאי לשינה:

"[...] יובהר, כי אין בהסכמה רשות תביעה לעורך הסדרים מותנים בעבירות המנוויות בנסיבות כאמור, כדי לשולב את סמכותה להעמיד חשודים לדין בעבירות אלה, כאשר נסיבות העניין מצדיקות זאת, ובכלל זה בתיקים נסיבות חמירות".

מכאן, שאי היעתרות הטעיה לקיום הסדר מותנה, אפילו הנאשם עומד בתנאי הסוף, אינה יוצרת כשלעצמה עילה להთערבות בית המשפט.

במקרה שלפני, הבהיר המאשימה כי השיקולים שעמדו בסיס ההחלטה להגיש כתוב אישום נגד הנאשם תחת הסדר מותנה, הין נכון נסיבות התקיק, באירוע המיויחס לנายน נCHO שלושה מעורבים: מתلون, מאבטח ושוטר, הנאשם תקף שוטר ומאבטח והשוטר אף נדרש לטיפול רפואי. עתירת המאשימה היא לעונש מסר בפועל, שאינו נכנס תחת הקритריונים של הסדר מותנה.

עמדת העונשיות של המאשימה, תואמת את מתחם העניישה שאושר בבית המשפט העליון ועמדה עונשית זו אושרה על ידי מותבים שונים בתיקים רבים (ראו למשל רע"פ 16/1643 **שלמה ביטון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 2.3.16)).

עוד טענה המאשימה ואף בית המשפט עין בתיקים אליהם הפנה ב"כ הנאשם, ואולם הנסיבות שונות, ובמקרה נוספים אחרים, המאשימה כן בחירה להגיש כתוב אישום כנגד נאים בתיקים אחרים ולא לנ��וט בהליך של הסדר מותנה.

משמעות, ובנסיבות האמורות, סבורני, כי לא קשור לשאלת העונש אשר יוטל בסופו של דבר על הנאשם, היה וירשות בדין, לא ניתן לקבוע כי עמדת המאשימה האמורה נגועה בחוסר תום לב או בחוסר סבירות.

לא ניתן לקבוע כי עמדת המאשימה מונעת ממנייעים זרים, משיקול דעת בלתי סביר או בטיעון שהוצג בחוסר תום לב. מובן הדבר שבבוחינת סבירות החלטתה של התביעה להגיש כתוב אישום, בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעת המאשימה בשיקול דעתו שלו ואינו שם עצמו בגין "תובע על" (בג"ץ 5675/04 לעיל).

עוד בעניין זה יזכיר, כי אף בשורה של החלטות נקבע כי על אף שמדוברה של המאשימה לשקל קיומו של הסדר מותנה, אין היא מחויבת, גם אם הנאשם עומד בתנאי הסף להימנע מהגשת כתוב אישום תחת עRICT הסדר מותנה עמו (ת.פ. רמליה) 15-06-2018 **מדינת ישראל נ' טובול** [פורסם בנבז] (ניתן ביום 7.4.16); ת.פ. (קריות) 21857-06-14 **מדינת ישראל נ' בן סימון** [פורסם בנבז] (ניתן ביום 7.9.15)).

אשר על כן, לא מצאת כי החלטת המאשימה להגיש כתוב אישום במקרה דנן, חריגה ממתחם הסבירות, או לוקה בפגם מנהלי אחר באופן אשר מצדיק את התערבות בית המשפט בדרך של ביטול כתוב האישום, אף אם יוכיח הנאשם, כי בתקנים אחרים, נערךו הסדרים מותנים.

ככל, די בנסיבות דלעיל, כדי לדחות את בקשה הנאשם להורות על ביטול כתוב האישום.

ואולם, מצאת כי הידרשות לסוגיה נוספת שעלתה, ב"כ הנאשם בבקשתו, מעלה טענות כלפי התנהלות השוטרים כלפי הנאשם וכי התנהגות זו לא מצאה ביטויו במסגרת כתוב האישום. אין בידך די מידע כדי לקבוע כי אלו הם פuni הדברים, אך יזכיר כי עניין זה, אינו מעלה ואני מוריד, מסמכתה של המאשימה לדחות בקשה לנ��וט בהליך של הסדר מותנה.

כאמור, לא מצאת כי בענייננו הופעלו שיקולים פסולים.

סוף דבר:

אשר על כן הבקשה לbijtol כתוב אישום נדחתת, לא מצאת כי הנאשם הצליח להרים את הנטול לקבוע כי המאשימה הפעילה שיקול דעת פסול בעניינו.

הדין הקבוע ליום 9/9/2019 ساعה 11:30 בעינו עומדת.

במועד זה ניתן מענה מפורט לכתב האישום.

המציאות תשליך החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.